

2. listopad: Vzpomínka na všechny věrné zemřelé

Komentář k evangeliu na Památku všech věrných zemřelých. „Ježíš řekl svým učedníkům: »Ať se vaše srdce nechvěje! Věříte v Boha, věřte i ve mne.«“ Když pomyslíme na smrt, Ježíš od nás žádá důvěru v Prozřetelnost. Abychom v něho věřili, protože nás v té chvíli nenechá samotné a uvede nás do svého nebeského příbytku. Nejsme to my, kdo dosahujeme Nebe, ale je to Bůh, kdo nás k němu vede.

01.11.2025

Evangelium (Jan 14, 1-6)

Ježíš řekl svým učedníkům: „Ať se vaše srdce nechvěje! Věříte v Boha, věřte i ve mne. V domě mého Otce je mnoho příbytků. Kdyby nebylo, řekl bych vám, že odcházím vám připravit místo? A když odejdu a připravím vám místo, zase přijdu a vezmu si vás k sobě, abyste i vy byli tam, kde jsem já. Cestu, kam já jdu, znáte.“ Tomáš mu řekl: „Pane, nevíme, kam jdeš. Jak můžeme znát cestu?“ Ježíš mu odpověděl: „Já jsem cesta, pravda a život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“

Komentář

Poté, co jsme včera slavili svátek věnovaný všem, kdo se těší z Boží přítomnosti v Nebi, Církev nás dnes

zve, abychom se zvláštním způsobem modlili za zemřelé.

Zvolené evangelium zachycuje malou část rozhovoru Ježíše s jeho apoštoly během Poslední večeře, v němž jim — na Tomášovu otázku — odhaluje, že k Otci je možno dojít jen skrze Něho.

Můžeme si představit neklid a nejistotu apoštolů tváří v tvář událostem, které právě prožívají. Už od přípravy večeře v předchozích dnech, s konkrétními pokyny ohledně místa slavení; od zahájení umýváním nohou a všeobecným příkazem, aby se milovali navzájem a sloužili si navzájem, tak jak to činil on sám během tří let, po které učil. Mistr se projevil mimořádně slavnostním a zároveň dojemným způsobem. Určitě vnímali, že stojí na prahu něčeho velkého, snad právě toho, co dosud plně nepochopili, za

celou dobu od okamžiku, kdy ho s radostí začali následovat.

Je přirozené, že my lidé zakoušíme před smrtí neklid a nejistotu. Včetně strachu. Je to poslední okamžik, na který se — jak víme — po celý život připravujeme a který každého z nás jednou zastihne. V této souvislosti nás Ježíš žádá, abychom mu důvěřovali. Abychom v něho věřili, protože nás v té chvíli nenechá samotné a uvede nás do svého nebeského příbytku. Proto je Ježíš Cesta, neboť to nejsme to my, kdo dosahuje Nebe, ale je to on, kdo nás k němu vede.

Ježíš je Pravda, protože v onom vznešeném okamžiku smrti se všechny pravdy, které nás obklopují, rozplynou před jedinou Pravdou – pravdou lásky Boha, který dává život za své děti a který čeká jen na to, abychom Jej přijali. Konečně je Ježíš také Život, protože On má od

věčnosti účast na božském životě u svého Otce a o tomto Životě nám skrze své vzkříšení zanechal neotřesitelné svědectví pro všechny lidi.

Pablo Erdozain

---

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/2-listopad-vzpominka-na-vsechny-verne-zemrele/> (03.04.2026)